

Hé ja, dat ken ik (1997)

Van den oei oei oei

D'r was een heel schoon meiske, van den oei, oei, oei, van den ai, ai, ai, d'r was een heel schoon meiske,
die trouwde met n'n advokaat.

Van den oei, oei, oei, van den ai, ai, ai,
die trouwde met n'n advokaat.) 2maal

In den eersten nacht van 't huw'lijk,
van den oei, oei, oei, van den ai, ai, ai.
In d'n eersten nacht van 't huw'lijk,
drukte hij haar aan zijn hart.

Van den oei, oei, oei..... drukte hij haar aan zijn hart

Zij riep o lieve moeder,
van den oei, oei, oei, van den ai, ai, ai.
Zij riep o lieve moeder,
dienen vent ga mij wat doen.

Van den oei, oei, oei..... dienen vent ga mij wat doen.

Hij sprak o lieve meiske,
van den oei, oei, oei, van den ai, ai, ai.
Hij sprak o lieve meiske,
daar zulde gij niet dood van gaan.

Van den oei, oei, oei..... daar zulde gij niet dood van gaan.

En als g'er aan mocht sterven,
van den oei, oei, oei, van den ai, ai, ai,
En als g'er aan mocht sterven,
dan komt er op uw graf te staan.

Van den oei, oei, oei..... dan komt er op uw graf te staan.

Hier rust een heel schoon meiske,
van den oei, oei, oei, van den ai, ai, ai.
Hier rust een heel schoon meiske,
dat er niet tegen kon.

Van den oei, oei, oei..... dat er niet tegen kon.

Tekst en muziek: trad. Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders

De spiegelkast

Overtijd een onderpaster had een spiegelkast gekocht,
om zijn kleren in te leggen, en die werd hem thuisgebracht,
en den braven man die was t'er toch zo danig van voldaan,
dat hij 't direkt ging gaan melden aan zijnen vriend de kapelaan. (2 x)

Maar als alle onderpasters had ook hij een jonge meid,
om de kandelaars te poetsen, en om ook mee heel veel vlijt,
de kapel te onderhouden, en daarbij 't wijwatervat,
en die had nu juist een zwere op de kaken van haar gat. (2 x)

Zo Marieke die was nu dus heel allenig in het huis,
ze ging naar pastoor zijn kamer, heel stil gelijk een muis,
snel haar kleren uitgetrokken, zelfs haar hemd lag op de grond,
om in de spiegelkast te kijken hoe het mee haar zwere stond. (2x)

Plots hoort zij bekende stemmen van pastoor en kapelaan,
en ze hoort tot haren schrik ook, dat zij d'n trap opgaan,
maar daar valt haar iets te binnen, 't lijkt nog helemaal niet zo gek,
in de kast is voor Marieke ook nog wel een beetje plek. (2 x)

Vlug grijpt zij dus al haar kleren, en kruipt in de spiegelkast,
voor de zekerheid houdt zij ook haren adem stevig vast,
dit terwijl den onderpaster, samen met de kapelaan,
heel aandachtig op de kamer voor de spiegelkast gaan staan. (2 x)

't Is echt waar een heel mooi meubel sprak meneer de kapelaan,
maar kunt gij mij ook vertell'n, waar hebt ge die vandaan?
Wel, sprak nu d'n onderpaster, 'k zal het zeggen lijk het is,
ik kocht ze gistren per okkasie voor half geld en eene mis. (2 x)

En ze is zo goed als nieuwe, 'k zie dat er niets aan ontbreekt,
als ik u nen keer mocht vragen, wat ge in die kasse steekt?
Wel zei nu de onderpaster, doe maar open kapelaan,
't is mijn dagelijks gebruik om mee naar bedde toe te gaan. (2 x)

Dus da deurken dat ging open, direkt riep de kapelaan:
wat een schoon daaglijks gebruik om mee naar bedde toe te gaan.
Och Marieke, zei de paster, wel verdoemd wat is mij dat?
Ach meneer, 't was voor die zwere, hier van achter op mijn gat. (2 x)

Tekst en muziek: trad.Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

De jager

Er was eens een jager uit jagen gegaan,
uit jagen, ja, was hij gegaan, en wat vond hij daar op zijne wegen,
een lief meisje dat kwam hij daar tegen,
en ze was 't er zo schoon aangedaan, ja, daan,
ze was't er zo schoon aangedaan.

En de jager die sprak en de jager die zei,
en de jager die sprak liefste meid,
mocht ik een nachtje al bij u slapen,
wat een vreugde zou me dat wel maken,
en genezen was al mijne pijn, ja, pijn,
genezen was al mijne pijn.

En de avond die kwam, en de avond die kwam,
hij is 't er naar toe gegaan,
en hij blaasde op zijnen jachthoorn,
da meisje dat kwam 't er naar voren,

en ze heeft hem gelaten stil in, stil in,
ze heeft hem gelaten stil in.

En 't was nacht en 't was nacht, en 't was midden in de nacht,
en dan gaf mij dat beddeken n'n krak,
en wat mag 't er ons Mieke maken,
van dat beddeken zo te kraken,
ja die slaapt van den nacht niet alleen, alleen,
die slaapt van den nacht niet alleen.

En de moeder stond op en de vader moest op,
en ze zijn er naar boven gaan zien
en daar lag hij in haren arm,
al onder da kusseken warm,
al onder da kusseken warm, ja warm,
al onder da kusseken groen.

En och moederken lief, en och vaderken lief,
veel kwaad heeft hij mij niet gedaan,
en al heeft hij bij mij geslapen,
daarom zult gij hem toch niet haten,
want de liefde is toch zo zoet en zacht
de liefde is zoet en zacht.

En als andere meiskes uit wandelen gaan,
let op op de jagers te velde,
want zij lijken heel braaf en verlegen,
maar zij trekken heel graag hunne degen,
ook al zingen de meiskes 't was fijn, heel fijn,
zij kunnen bedonderd zijn.

Tekst en muziek: trad. Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

Uut vrieën

Mien vaoder zee lest tegen mien, Arjaon jje moet's naor e meid uutzien, jje moet gaon vrieën
mien jongen. 2 x
Maor vaoder toch, ik ben zo daonug bang, omdat ik glad nie vrieën kan, ik durf geen meisen aon
te raoken. 2x

De meid waar"k toen mee vrieën most, was Wullemien van 't Schaopekot,
zo'n eele dikke boerendodde. 2x

Ik ging dien aoved vroeg van uus, en ik stak mien puup al in mien buus,
en 'k tuurde deur de ruten. 2x

En d'ouwelui die zaoten bie 't vuur, de klok van 't durp sloeg suust acht uur,
toen ik naor binnen stapte. 2x

Goeienaoved baos, goeienaoved vrouw, ik kom voor de dochter maor nie voor ouw,
de groeten van mien vaoder, de groeten van mien moeder.

't Wier dien aoved daonug laat, ik most daor praoten as nen advokaot,
en ik docht nie meer aon vrieën. 2x

En d'ouwelui die gingen toen naor bed, en wensten ons nog eel veel pret,
toen zaoten wij zo eel allene. 2x

Ze schoof d'r stoel wa dichterbie, en begost te kriebelen al aon mien knie,
ik wist nie wat dat beduudde. 2x

't Was nog nie uut mee eel de zaak, ze stak d'r smoel al bie m'n kaok,
en nog veel meer van die grimassen. 2x

Ik kreeg al aon die meid zodanug 't land, ik zette mien stoel al aon de kant,
en vloog eel ard naor buten. 2x

En as ik zo uut vrieën mot, dan vrieën z'eel je smoel kapot,
ze vrieën je glad aon stikken. 2x

Al word ik oud, al word ik gries, al word ik onderd jaor precies,
ik gao nooit meer uut vrieën. 2x

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

Mathilde

Nooit van mijn leven heb ik zo bemind, als mijn Matilde, 't is een schat van een kind.
Ze heeft kromme benen en vuurrode haren,
tevens n'n bult die ge nergens zo vindt.
Iedereen moet voor haar schoonheid bezwijken,
iedereen ziet haar bultjen subiet.
Daarom is 't best niet van achter te kijken,
dan zie je dat bultjen ook niet.

Refrein:

O, lieve Matilde, als ge eens wist wat ik wilde,
als gij mijn liefde eens stilde, Matilde, Matilde. (2 x)

Haar een oog is scheel en haar ander van glas,
en onder haar mond staat een weinig gewas,
in hare mond zitten twee groene tanden,
en haar geluid is zo diep als een bas.
Daarbij heeft zij twee verschillende oren,
het een is te groot en het ander te klein.
Maar van achter is ze zo mooi als van voren,
wat heeft ze een prachtige lijn.

Nooit heeft het schepsel in eten plezier,
voedt zich hoofdzaak'lijk met klaren en bier.
Als ze wat zegt stinkt ze naar de jenever,
dagelijks drinkt ze een maatje of vier.
Wast zich eens per maand, ook wel later,
dat moet je zien en bovendien.
Soms dan gaat ze naar het theater,
en dan wast ze zich met benzien.

En 's avonds dan gaat mijn Matilde naar bed,
en dan gelijkt ze precies een skelet.
Snurken dat doet z'als een dronken dragonder,

op hare stoel ligt haar hele toilet.
Boezem en heupen en krullende haren,
zijn afgelegd, dat is niet zo slecht,
Daarentegen heeft zij geen bezwaren,
want alleen haren bochel is echt.

Refrein:

O, lieve Matilde, je gelijkt wel een wilde,
als je eens wist hoe ik rilde, Matilde, Matilde.
O, lieve Matilde, als je eens wist wat ik wilde,
ik wou dat iemand je vilde, Matilde, Matilde.

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

Marie

Ik kan er bijna niet van slapen, dag en nacht denk ik aan Marie. Dagelijks staat ze voor mijn ogen,
en ik ben blij als ik haar zie.
Zij is een maagd van vijftig jaren, nooit had ze in de liefde zin.
Maar ze was jaren in betrekking, bij een familie hier als min.
Als je haar kent, wat een ellend,
denk je gewoon...het is een vent.

Refrein:

Marie heeft geen minnaars, Marie is van mij.
Dat mens is zo lelijk, daar kruipt er geen enen bij. (2 x)

Gaat ze des zondags met me wand'len, dan ziet ze van de honger bleek.
Als w'in een restaurant gaan eten, vreet ze meteen voor een hele week.
Ze weegt maar 180 kilo, dat is een prachtig mooi gewicht.
En als ze met je staat te praten, spoegt ze gewoon in je gezicht.
Als u haar ziet, zingt u subiet,
evenals ik dit schone lied.

Zitten we in 't bioscooptheater, dan is ze 't eerst op haar gemak.
Dan eet ze aanhoudend olienootjes, en je hoort telkens krakkerdekrak.
Ziet z'op het doek verliefde paartjes, zit ze te rijen op d'r stoel.
Dan gaat ze kietelen aan mijn benen, en ik krijg ook zo'n raar gevoel.
Komt ze aan mijn kuit, dan hou ik het niet meer uit,
en dan zing ik overluid.

Zij verdient nog al aardig centen, bij de schilders als model.
Want ze heeft het land aan werken, daar ze zwak is van gestel.
Overall waar ze gaat poseren, laten ze haar gewoon niet los.
Als ze een landschap moeten schilderen, is zij model voor boom of os.
Neemt ze me niet, wat een verdriet,
dan verzuip ik haar subiet.

Tekst en muziek: P.J. Scheerders

De Kielderechtse vrouwen

De Kielderechtse vrouwen bezing ik in mijn lied.
Wie daar wil achter stouwen, die heeft 't niet voor niet.

Maar ik zeg het aan mijn vrienden, luistert naar mijn refrein:
ik zeg dat er op aarde, geen schoner meiskes zijn.

Refrein:

A - die-ee-ee-ee-a-die-oo,

a - die-ee-ee-ee-a-die-oo.

A -die-ee-ee-ee-a-die-oo:

en de Kielderechtse vrouwen die zijn zó.

In Engeland zijn de dames zo mager als een lat,
die daar wil achter stouwen, die valt er seffens af.
Maar de Kielderechtse vrouwen, die zijn d'r veel te slim:
als die van vóór te plat zijn, wel dan steken z'r kousen in.

In Duitsland lopen de dames met tabak in hun zak.
Ze stoppen hele pijpen, somtijds een halve pak.
Maar de Kielderechtse vrouwen die zijn er niet zo raar:
die houden van geen pijpen, maar wel van een sigaar.

De Japanese zussen dulden niet dat een vrouw,
zich ene maal laat kussen, voordat ze zijn getrouwd.
Maar de Kielderechtse vrouwen die zijn zo niet verdruid:
als die beginnen te kussen, wel dan schee'en ze niet meer uit.

In China geeft de vrijer aan 't meisje dat hij koos,
uit blijik van echte liefde een bloem ofwel een roos.
Maar de Kielderechtse vrouwen zijn daar niet mee tevree:
die houden van geen bloemen, maar van uw portemonnee.

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

Drai vrienden

Drai vrienden, drai vrienden, die gingen eens op zwier,
ze dronken geen water, ze dronken bier.

Refrein:

Een, twee, drai, luistert eens naar mij, (maai)

ze dronken geen water, ze dronken bier.

Ze kozen een kafeeken op 't hoeksken van de straat,
daar brandde een rood lichtje tot 's avonds laat.

Madammeke en tapt er eens een goeie pint bier,
en roept er eens gauw uw schoon dochterken hier.

Dat bier dat wier geschonken, en ze hebben het gedronken,
maar dat meiske dat kwam niet, ze had groot verdriet.

Heuren vrijer die had heur iets aangedaan,
en heur op de koop toe op straat laten staan.

Ze zijn er met zijn drieën naar dat kamerken gegaan,
ze spraken da meiskes zo vriendelijk aan.

Den eersten die zei: ach schreeuw toch niet meer,
een kindeken kopen dat doet toch geen zeer.

Den tweeden die zei: 'k heb toch zo n'n kou,
schuif een beetje op, en ik leg me bij jou.

Dat meiske dat zei: ge zij gij niet goe,
gaat uit mijn bed, of ik roep ons moe.

Den derden die raakte heur zachtekens aan,
toen is 't er dat meiske al opgestaan.

Ze zijn er dan getrouwd al op n'n zaterdag,
terwijl er in 't voituurken al een kindeken lag.

Sa vrienden, sa vrienden, voor 't lest een goeie raad:
drink nooit geen bier, als ge naar de meiske gaat.

Tekst en muziek: trad. Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

Kreverhille

De Engelse soldaten die kwamen in ons land, al met geploide rokjes aan, en stokjes in hun hand. En menig jonge dame, uit dorp of land of stad, die sloeg haar handjes samen en zuchtte: wat een schat.

Had ik zo'n English boy,
'k ging dadelijk aan de rooi.

Refrein:

Aan de Schelde, Schelde-oever,
aan de dijk van Kreverhil, daar zit je geen minuutje stil.
Aan de Schelde, Schelde-oever,
daar raakt zo menig Zeeuwse meid haar verstand aan kwijt.

Want onze Zeeuwse meisjes, die houden van plezier.
Ze gaan haast iedere avond met een Engelsman op zwier.
Men hoort ze zachtjes fluist'ren: you're like my ideaal.
En zij antwoordt dan teder, in steenkool-English taal:
Ga you maar met maai mee,
dan gaan waai naar de zee.

Marietje kwam verlegen laatst voor haar moeder staan.
Haar moeder zei: wat zie je bleek, mijn kind wat scheelt er aan?
Ze liet de dokter halen, de dokter uit de buurt.
Ze had dé Engelse ziekte, die negen maanden duurt.
Hij sprak: mijn lieve pop,
waarzó liep jij dat op?

Als na verloop van tijden, de oorlog is gedaan,
dan ziet men al die Engelsen naar 't vaderland toe gaan.
Vergeten zijn de tijden, de liefdes van weleer.
En 't arme Zeeuwse meisje, zit hier in droef geweest.
En nog een hele tijd,
zingt steeds die lieve meid:

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

De badman

Ik ben de badmeester van de gemengde baden,
dan kun je wel raden, wat ik zoal zie.
'k Zie mooie meisjes die mij wel wat zouden lijken,
en ik mag er naar kijken, maar aankomen niet.
Ik zie mooie armen en blote benen,
en van die hele mooie tra-la-la-la-la-la.(2x)

's Zondags is de dag van pierewaaien,
van pootje baden aan 't stille strand.
Keetje, Kaatje, Mietje zie je sjokken
al met hun rokken hoog in de hand.
O Here jeetje, nu scheurt haar kleedje,
en ik zie haar hele tra-la-la-la-la-la.(2x)

Mooie meisjes zijn zich aan het amuseren,
met oude heren, zo midden in zee.
En plotseling daar duikt er eentje onder,
o, wat een wonder, die ouwe duikt mee.
Ik zie ze spartelen, ik zie ze dartelen,
ik zie ze tra-la-la-la-la-la-la-la-la-la.(2x)

En 's avonds -maar je mag het niet verklappen-
dan kun je wel snappen wat ik zoal zie.
Ik zie dan van die hele donk're schimmen
de duinen opklimmen, zo hand in hand.
En ik als badman, ik weet er zat van:
het is alleen maar om de tra-la-la-la-la-la-la-la-la-la.(2x)

Ik ben er toen maar heel hard weggelopen,
hard weggelopen, al naar mijn vrouw.
Ik vertelde haar in hele bonte kleuren
wat daar gebeurde, en komen zou.
Ik, Pier van Puffelen, begon haar te knuffelen,
en even later was het tra-la-la-la-la-la-la-la-la-la.(2x)

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

De haverkist

En er was er eens een jongen, er was er eens een meid,
ze verzonnen met zijn beiden toch zo'n reuze aardigheid.

Refrein:

En heb je 'm niet gezien, dat hele kleine kereltje,
heb je 'm niet gezien, o jo.

De jongen had besloten, de meid die had beslist,
ze kropen toen tezamen in een lege haverkist.

Door 't schokken en door 't stoten, een vreselijke schok,
daar vloog er toch warempel die haverkist op slot.

De vader, moe van 't werken, kwam 's avonds laat naar huis,
en vond toen noch de jongen, noch de meid niet meer in huis.

Hij moest toen nog gaan voeren de paarden en de geit,
en vond toen in de haverkist de jongen en de meid.

'Ach vader, wilt vergeven, 't is voor de laatste keer,
ik doe het van m'n leven in een haverkist niet weer.'

Maar negen maanden later kwam daar een kleine guit,
die had toen snotverdorie nog haver aan zijn snuit.

Maar als ik nog ga vrijen dan weet ik wel gewis:
ik laat me niet verleiden door een lege haverkist.

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

De vier jaargetijden

Zij vijftien, hij zestien, de jaren van dromen, onschuldig rein.
Twee hartjes door Amor tezamen gekomen, omdat 't moest zijn.
Kort is nog 't rokje en kort is het broekje, van haar of hem.
Toch zoeken ze samen het rustigste hoekje,
en zegt hij met bevende stem:
'Toe geef mij een zoen.' Doch ze fluistert ontgaan:
'Foei dat mag je niet doen!' Maar ze laat hem begaan.
Kust hij d' eerste keer, doet ze of het haar griede,
weldra kust ze hem weer: 't is de lente der liefde!

En vaak blijven zij die zo vroeg reeds begonnen hun liefde trouw.
En heeft hij na jaren geheel haar gewonnen, zij wordt zijn vrouw.
Hun liefde -tot hiertoe aan banden gekluisterd- viert dan hoogtij.
Hij neemt zijn jong vrouwtje in de armen en fluistert:
'Eerst nu bent u werk'lijk van mij.'
Zij kussen elkaar, met een vrolijke lach.
Dat doen zij toch zo vaak, honderd malen per dag.
Het zij laat, 't zij vroeg, zoentjes moeten ze geven.
En nooit heeft men genoeg: 't is de zomer van 't leven!

Dan komen de kleintjes, en daarmee de zorgen voor het bestaan.
Een kusje des avonds en één in de morgen, daarmee gedaan.
En als ze des avonds om elf uur gaan slapen dan zijn ze moe.
Hij ligt met zijn mond als een hooischoor te gapen,
en draait er zijn rug naar haar toe.
Dan zegt hij: 'nacht vrouw'. En zij mompelt: 'nacht man'.
Eén nachtzoen en hij slaapt, hij weet nergens meer van.
Dan slaapt ook de vrouw, doch eerst zegt ze nog even:
'Vroeger sliep je niet zo gauw.' 't Is de herfst van 't leven!

Ze zijn in de winter van 't leven getreden, vergrijsd is 't haar.
Dat zij elkaar zoenden is lang reeds geleden voor 't gouden paar.
Maar op deze dag komt de herinnering weder, op 't gouden feest.

Zij lacht heel verlegen en hij zegt heel teder:
'Ja vrouw, wij zijn ook jong geweest.'
Dan spitst hij zijn mond, met geen tand meer er in.
En ze drukt dan een kus op zijn stopp'lige kin.
Dan zegt hij: 'O Heer, zo een kusje gegeven,
hebben wij lang niet meer.' 't Is de winter van 't leven!

Tekst en muziek: trad. Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

De vlooi

En daar zou er eens een dief uit stelen gaan.
Uit het stelen, uit het stelen, uit het stelen gaan.
Maar hij vond er niets te stelen, niets te stelen.
Anders niets dan de dochter van de boer,
en die zou graag eens gestolen wezen.

Maar steelt gij dan zijt gij een dief.
En zo sprak er op een keer een schoon maagdeke lief:
'Ach, komt 's avonds laat, al in den avond,
kloppen al op mijn slaapvensterken,
en ik zal u met liefde ontvangen.'

't Was nacht, 't was nacht, 't was midden in de nacht.
En zij hoorde op haar venster enen zwaren slag.
En haar vader riep van binnen, riep van binnen:
'Ach Katrientje lief, zeg slaapt gij nog niet,
of zijn daar enkele dieven binnen.'

'Ach vader, het is onze zwarte hond,
en die loopt al d' hele avond op mijn kamertje rond.'
Ze zei: 'Ach vader, wilt ge 't weten, wilt ge 't weten?
Pakt een solferstek, en steekt al aan een vlam,
dan zult ge 't zien met uw eigen ogen.'

Maar haar vader was een oude grijze man,
en hij pakt een solferstek en ontsteekt de vlam.
Maar hij wachtte veel te lange, veel te lange.
Zodat de dief van naast zijn zoete-lief,
achter het ledikant kon vluchten.

En haar vader kwam op de bovenste trap,
en hij sprak: 'Katrientje lief, wat ligt uw beddeke toch plat.'
Ze zei: 'Ach vader, wilt ge 't weten, wilt ge 't weten?
Keer ik mij langs hier, of keer ik mij langs daar,
het zijn de vlooiën die mij hebben gebeten.'

Maar haar vader ging zoeken achter 't ledikant,
en hij vond daar ene vlooi van zeven voeten lang.
Zeven voeten, zeven voeten ruim gemeten.
'Ach, Katrientje lief, zegt, slaapt gij bij zo 'n vlooi,
dan kan 't niet missen dat gij wordt gebeten.'

Tekst en muziek: trad. Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

Daar boven in dat vensterken

Daar boven in dat vensterken daar lag een sjieke meid.
Daar kwam n'n kolenboer voorbij: 'Zeg meiske, wilt gij mij?'
'Nee, nee, zwarte beest, gaat naar huis en wast u eerst.
Gij zult mijne man niet zijn, mijne man zult gij niet zijn.'

Daar boven in dat vensterken daar lag een sjieke meid.
Daar kwam n'n beenhouwer voorbij: 'Zeg meiske, wilt gij mij?'
'Nee, nee, moordenaar, die er niks als moorden doet,
Gij zult mijne man niet zijn, mijne man zult gij niet zijn.'

Daar boven in dat vensterken daar lag een sjieke meid.
Daar kwam n'n kleermaker voorbij: 'Zeg meiske, wilt gij mij?'
'Nee, nee, naaldenbreker, gij zult in mijn lijf niet steken.
Gij zult mijne man niet zijn, mijne man zult gij niet zijn.'

Daar boven in dat vensterken daar lag een sjieke meid.
Daar kwam n'n muzikant voorbij: 'Zeg meiske, wilt gij mij?'
'Nee, nee, zattelap, die er niks als pintjes pakt,
Gij zult mijne man niet zijn, mijne man zult gij niet zijn.'

Daar boven in dat vensterken daar lag een sjieke meid.
Daar kwam n'n kastelein voorbij: 'Zeg meiske, wilt gij mij?'
'Nee, nee, kastelein, gij verleidt mij niet met wijn.
Gij zult mijne man niet zijn, mijne man zult gij niet zijn.'

Daar boven in dat vensterken daar lag een sjieke meid.
Daar kwam een stuk Ambras voorbij: 'Zeg meiske, wilt gij mij?'
'Ja, ja, sjieke type, komt langs hier, dat ik u strik.
Gij zult mijne man wel zijn, mijne man zult gij wel zijn.'

Tekst en muziek: trad.
Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

De boerenmeid

Daar was laatst een boerenmeid,
die van een jonkman werd bevrijd.
Ze wandelde langs de groene kant,
met haar emmertjes al aan haar hand.
't Was om de koeikes al gaan te melken.
Holaderieneke, falderaldera.
Die waren zo zwaar van de melk belâân
dat ze niet meer konden gaan.

Toen kwam ze daar enen jonkman tegemoet,
die lachte naar dat meiske zo zoet.
'Waar gaat gij nog zo laat naar toe?' Holaderieneke...
'Ik ga naar de groene wei,
naar mijn koeikes', zegde zij.

'Mocht ik er mijne wil eens voldoen,
dan zou ik u geven een flinke zoen.
En daarbij nog zestien kronen!' Holaderieneke...
'En daarbij nog', zei hij trouw,
'dan wordt gij mijn echte vrouw.'

'Jonkman, dat heeft toch genen pas,
dat geldeke verdienen in 't groene gras.
Maar komt vanavond, een kwartje na den tienen.' Holaderieneke...
'Komt dan vanavond in de maneschijn,
dat moogt gij slapen ja bij mij.'

De jonkman die had er een goed gedacht,
hij dacht dat hij bij dat schoon meiske al lag.
En zo gauw als de klok sloeg tienen. Holaderieneke...
Op haar slaapvensterken kwam een klop,
en dat meisje dat stond op.

'Jonkman en hebt gij uw geldeke al,
dat ik zo graag verdienen ja zal.'
'Ja, madammeke, zeer welgeprezen.' Holaderieneke...
De jonkman die gaf er zijn geldeke af,
voordat zij hem ten dienste was.

Toen sloeg zij haar slaapvensterke toe,
daar stond hij dan te kijken, ja, gelijk een bonte koe.
En ge kunt wel denken dat hij krauwde zijn oren. Holaderieneke...
De jonkman die was er zijn geldeke kwijt
zonder het zoenen van de meid.

Och gij, heerkens al van de stad,
vertrouwt er geen boerinnekes, ze zijn er veel te glad.
Ze zouden uw bloemeke wel durven plukken. Holaderieneke...
En daarbij nog boven dat
ze maken uwen beurs nog plat.

Tekst en muziek: trad.
Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

Het meisje dat ik minde

Daar was eens een meisje da'k minde,
die kon mijn oud hartje behagen.
Ze was er zo blij en gezind,
voor haar wil ik alles opdragen.
Zij was er zo lief en zo zacht,
door iedereen werd zij geprezen.
Wat zij deed was mijn gedacht,
zij alleen kon mijn oud hart genezen.

Refrein:
Zij is er voor mij geboren, mijn liefde blijft altijd.
In ons jong hart geborgen, tot in der eeuwigheid.

Zij had er veel schoon blond haar,
en daarbij nog mooi blauwe ogen.
En als wij gingen wandelen tezaam,
dan hield ze haar schoon hoofd gebogen.
Dan liet ze haar lieflijke stem,
gedurig in mijn oren klinken.
Daarom schonk ik mijn liefde aan haar,
ze staat in mijn ogen te blinken.

De eerste keer dat ik haar vroeg,
of zij gedacht had van paren.
En zij mij zo schand'lijk wegjoeg,
omdat ik te grijs was van haren.
Toen kwam ik voor de tweede maal,
toen heb ik haar gans overwonnen.
Het was door mijn lieflijke taal,
toen heb ik de ware liefde gevonden.

Niets zal mij van haar scheiden gaan,
totdat er de dood haar komt halen.
Dan is het met ons gedaan,
dan wil ik in 't graf nederdalen.

Tekst en muziek: trad.
Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

Jan kwam thuis

En de Jan kwam thuis, en de Jan kwam thuis
en de Jan kwam zat naar huis.
Wat vond hij op zijn kamertje:
een vreemde hoed in huis!

Wie zijn hoed is dit,
wie zijn hoed is dat,
wie zijn hoed mag dat toch zijn?
Maar Jantje, dat is een waterpot,
die mijn moeder kocht voor mij!

Refrein:
Ik heb de wereld rond gerezen
al wel een jaar of tien;
maar een waterpot met voering in
heb ik nog niet gezien.

vreemde vest - schotelvod - met mouwen in
vreemde broek - kolenzak - met pijpen aan
vreemde schoen - boterpot - met een nesteling in
vals gebit - muizenval - met tanden in
vreemde vent - kindeke - met zo'n snor

Tekst en muziek: trad.
Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

Wat lopen die treurige mensen

Wat lopen die treurige mensen
daar ernstig het kerkhofpad op.
Wanneer je eens wist wat ze wensten,
dan hoorde je zeker deez' mop.
Want ach, wie ze daar gaan begraven,
was eens een verstokt vrijgezel.
't Was één van die dappere braven,
die gaan van de soos naar de hel.

De bidders, zo zuur als citroenen,
die stappen voorop in 't gelid.
Ze kijken bedrukt naar hun schoenen,
of dat er geen modder op zit.
Met vettige, plakk'rige haren
en neuzen als balletjes blauw.
Misschien van de zeer oude klaren,
ofwel van de wind of de kou.

Dan volgt er de kist met de bloemen,
zes mannen die sjouwen de baar.
Zes mannen die lopen te grommen:
verdomme, wat weegt die vent zwaar.
Ze lopen met zessen te zweten,
maar straks zijn ze van hem verlost.
En God in de hemel mag weten,
hoeveel dat zijn buik heeft gekost.

Dan komen de kletstafelvrienden,
die steken de speeches wel af.
Ze spreken van banden die binden,
de band van de soos met het graf.
Straks wordt een dineetje gegeven,
want eten dat deed hij zo graag.
Dan roepen ze: 'Lang zal hij leven!',
en drinken een stuk in hun kraag.

Dan komen nog enkele luitjes,
een knecht of een meid of zowat,
die allemaal wat van zijn duitjes,
of spulletjes hebben gehad.
De één die loopt nog op zijn schoenen,
de ander die draagt nog zijn jas.
Ze doen al hun best om te grienen,
dat komt bij een begrafenis van pas.

Als iedereen gauw is vertrokken,
dan komt er een vrouwtje soms aan.
De hoed in de ogen getrokken,
van achter zo'n bosje vandaan.
Ze neemt van die prachtige bloemen
al snikkend een kleinigheid mee.
De doodgravers hoor je dan grommen:
daar heb je z'n "je maintiendrai".

Tekst en muziek: trad.

Adéla

Ik heb er een nichtje, ze heet er Adél,
een aardig lief meisje, ge kent haar toch wel?
Ze is wel wat scheel maar dat hindert toch niet,
verliefd word je dadelijk als ge haar ziet.
Ik zou met haar naar de kermis gaan,
maar die grap kwam mij duur te staan.

Zij sprak: 'Willem, ik durf het haast niet,
als gij mijne ogen aanziet.'

Refrein:

Adéla, Adéla, niemand die op uw ogen let
(ogen/benen/bochel/haren/schoonheid)
En wij drinken, en wij schinken,
met de kermis heeft iedereen pret.

Eerst gingen wij naar de schouwburg heen,
Adéla was echter niet vlug ter been.
Ze heeft wel twee benen, maar oh wat een kruis,
het ene is van hout, 't and're niet pluis.
Eensklaps geraakte zij in 't gedrang,
zij fluisterde: 'Willem, ik word toch zo bang,
mijn been dat staat los en ik raak het haast kwijt.'
Maar ik troostte die aardige meid.

Eindelijk kwamen wij in die zaal,
wel lieve hemel wat een schandaal:
de leuning der loge was veel te laag,
Adéla hare bochel schoot in haar kraag.
Ze kon nu onmogelijk zitten gaan.
Ik zei: 'Engel, dan moet ge maar blijven staan.'
'Nee', sprak ze, 'Willem dat doe ik nooit meer,
want ik schaam mij, ik schaam mij zozeer.'

Wij stonden toen daar een hele poos,
een heer achter haar werd verschrikkelijk boos.
Niets kon hij zien door Adéla haar schuld,
Nijdig riep hij: 'Snapt u weg met uw bult.'
'k Wierp me op die kerel, dat was ook mijn plicht,
Adéla was woedend, sloeg hem in 't gezicht.
Ze verloor nu haar kapsel en stond 1, 2, 3,
met een hoofdje zo kaal als een knie.

Tot slot van de zaak, dat begrijpt g'allen ras,
een agent van politie kwam juist daar van pas.
Die nam ons beiden toen mee naar 't buro,
Adéla geboeid, en ik evenzo.
Eén been, zonder haar, en een scheel gezicht,
neen, zulk een kermis vergeet men niet licht.
Maar toch verloor ik mijn vrolijkheid niet,
en ik troostte haar in haar verdriet.

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

D'n graoncirkel van Staaiort

De Schinkeldijk onder de Graauw, daor waoren ze geland,
wél in de terf, want gjèst die piekt, dan stao je zo in brand.
Een eksterooog, n'n hernia, een steenpuist op ouw ...kont,
rol dan maar even deur da graon en dan zij'je weer kerngezond.

Refrein:

Hé, Sjef, ij j't al g'oorn? Daor is weer n'n cirkel bij Staaiaort.
Hé, Sjef, ij j't al g'oorn? Daddis genen praot van n'n dronkaord.
Da zaogem nog nooit bij de beten van Staol
in de peeën van Koster, of bij Wesemaol.
Hé Sjef, ij j't al g'oorn? Daor is weer n'n cirkel bij Staaiaort.

Racer Kessen ôôr verdacht, doet uiteraard weer mee,
n'n man van Mars, Jomanda of de straling van Sponselee.
Zoiets kan 'k ook, zeg 't raadslid Jac, die wil ook in de krant,
hij maoi voor radio en teevee eigenhandig n'n cirkel in 't land.

Wij gaommen naor Lourdes, Groenendijk en zelfs naar Fatimá,
en atta d'ammel niemer elpt is 't 'r altijd nog Jomandá.
IJ je wa kwaolen in ouw gezin of onheil op ouw erf,
n'n kaoter of een éél kwaad wijf duikt dan in de cirkel van terf

Het RABO logo, geel en rond, ziemen daag'lijks in de terf,
dien boer zijn koei die is nie ziek, gezegend zij dat erf.
Want aggedien cirkel bij ouwen buur in de terref ergens ziet:
een teken van de RABO aan n'n boer mee veel krediet.

Tekst: P.J. Scheerders.

Muziek: trad. Bewerking P.J. Scheerders.